

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Per la Espanya gran

L'oportunisme d'en Cambó ha estat objecte d'apassionats comentaris per part de les joventuts nacionalistes que no creuen en el *mannà* vingut del Ministeri d'Hisenda.

Ara mateix, l'actitut passiva del *leader* regionalista davant la reforma del Reglament del Notariat, que contrasta amb la seva mai discutida activitat en altres quefers d'ordre econòmic, ha tingut la virtualitat de provocar una protesta, que no tardarà a exterioritzar-se, essent-ne toc d'alerta les manifestacions, clares i contundents del regidor nacionalista senyor Carrasco, en l'Ajuntament de Barcelona, pronunciant-se contra l'actitut adoptada pel Ministre de Finances, senyor Cambó, en el susdit conflicte.

Aquesta postura del cabdill regionalista no desdiu poc ni molt de la seva posició des de que, traicionant l'Assemblea de Parlamentaris, va acceptar una *cartera* en el Govern de Espanya. D'aleshores ensà el voler participar en la «Gaceta» ha estat la seva més falaguera obsessió, venint a confondre's, per una ambició sens mida, en qualsevol dels polítics vulgars que han col·laborat en la pèrdua de les colònies, al desgavell de la Hisenda i a la recent desfeta del Marroc.

Ni l'autonomia integral, ni les delegacions per a que la Mancomunitat pugui desenrotllar una vida esplendorosa, fugint del raquitisme a que està sotsmesa; ni sisquera el sortir a la defensa de Catalunya en tot allò que pugui ésser atentatori a l'idioma i al dret català, preocupa al flamant Ministre de Finances; són les qüestions bancàries, les Duanes i l'Arrendatària de Tabacs les que mantenen en ell aquella peculiar frisansa que tant

l'ha popularitzat entre la femenina aristocràcia madrilenya.

Fa molts anys que ha privat en la Lliga aquesta política oportunista, de circ eqüestre, que ha permès als regionalistes anar del braç dels qui havien bescantat; tornant a abominar d'ells una vegada aconseguït llur objecte.

En la actualitat, es dona el cas de que governen els mateixos que han regit Espanya des de que el catalanisme donà fè de vida. Cap dels actuals ministres s'ha escapat de les censures, agravis i fins injúries de l'orgue regionalista i els seus afins; doncs bé, des de que, per a salvar (?) Espanya, el gran Cambó, per una pensada d'en Maura, ha entrat a formar part del ministeri, la seva sola presència, la saba repartida ha estat prou per a tornar en eminències als polítics, menys que mitjanies, que ahir, amb en Romanones, l'Alhucemas, o el malaguanyat Dato, col·laboraven en l'obra de govern.

Nosaltres, que recordem quan en el Parlament es debatia la qüestió catalana; que veiem la retirada dels regionalistes a les ordres d'en Cambó, després de les declaracions terminants d'en Maura enfront l'autonomia integral, no podem menys de somriure davant l'actual situació, que entranyaria la més greu de les claudicacions, sinó obeís a aqueixa tàctica oportunista, o millor dit, de particular conveniència a que aludíem en començar aquest article.

Ni la protesta del Centre Català de Nova York, ni la que projecten exterioritzar les joventuts nacionalistes de Barcelona, amb el Centre de Dependents al davant, són prou per a immutar al Ministre de Finances; ell se-

guirà la seva funesta gestió econòmica, prescindint de tot quant interressi a la vida de Catalunya; però, això sí, amb la vista fixa a una Espanya gran.

Política de persecució

Si les activitats que desenrotlla cap al Ministeri de Finances, el mai prou ponderat Don Santiago de Riva i d'Espanya, per a satisfer petites passions, fossin empleades en quelcom profit per al Districte, és innegable que podria sumar adeptes a la política que defensa. Però és el cas que al susdit *provincialero* li té de proporcionar un major interès tornar a la presidència de qualsevol comissió en el Municipi de Barcelona; i com que, per a arribar-hi, precisen mèrits, aquí teniu al senyor de Riva, ferm nacionalista amb *ceceo* madrileny, cerçant medis per a obtenir un sorollós èxit en aquest districte, que ha sigut, és i serà la pesadilla dels aventurers de la política que, fermes a la *seva tradició*, intenten desgovernar Espanya després d'haver-se enriquit mal governant Catalunya.

Si a Don Santiago no li proporciona la comissió provincial prou medis d'esbarjo, estem disposats a organitzar una *reprisse* d'aquella cèlebre comèdia, feta prop del que fou President de la Diputació de Barcelona, senyor Prat de la Riba, en ocasió de pidolar un seient en el consistori barceloní per a l'*amo* de Palou.

Llavors el senyor de Riva i d'Espanya era un destorb per a la política regionalista del Districte; avui és una *realitat* per als infeliços als qui fa servir de cap de turc, per les seves maquiavèliques conveniències particulars.

La política d'odis i rancúnies, que havíem desterrat d'aquest districte, sembla talment que vulga ressucitar-la el senyor de Riva. No cregui sorprendre'ns; estem a l'aguait, i apel·larem a tots els medis, per radicals que sien, per a malograr el seu intent.

El fracàs obtingut en les recents votacions per a regidors, sembla talment que hagi enarquit a l'almogàver (?) *codorniu*, que somniava en un resultat pel què afecta a nostra vila, que el permetés seguir ridicolitzant als que fins fa poc tenien sobre d'ells la responsabilitat de la política regionalista al Vallès. I es passa la vida extenent *papeletes de defunció*, com si volgués *cobrar-se* el ridícol amb que va obsequiar-lo el cos electoral el diumenge dia 5.

La política de persecució també té els seus *quiebros*.

I per als monomaníacs tenim una recepta infalible.

ERRE